

Denne Antagelse bekræftes da ogsaa i høj Grad ved, hvad der skete i det engelske Underhus den 27. Marts i Aar; et liberalt Medlem foreslog da en Resolution, der krævede Englands Opsigelse af Konventionen, og vel bekæmpedes dette Forslag af Regeringen, men kun fordi Konventionen først kan opsiges den 1. Septbr. 1907, og det vilde da være uheldigt i Mellemtiden, og uden Nytte, at svække den engelske Repræsentants Stilling i den staaende Kommission i Bryssel. Men under den ret skarpe Diskussion mellem de modstridende Anskuelse gjorde Premierminister Campbell-Bannerman med stor Energi gældende, at hans Parti ikke har forandret en Tøddel i sine Anskuelse om Sukkerspørgsmaalet. Det tør da herefter antages for givet — hvis den liberale Regering bliver ved Roret, hvad der i Øjeblikket er al Udsigt til — at England vil opsiges sin Part i Konventionen, og at denne da vil blive opløst den 1. Septbr. 1908, til hvilken Datum dens Varighed blev begrænset i Overenskomsten.

Men naar Brysseler-Konventionen ophører den 1. Septbr. 1908, saa vil paa dette ret nærliggende Tidspunkt Præmiesystemet selvfølgelig paany træde i Kraft i de Sukker eksporterende Lande, hvilket saa meget lettere kan ske, som f. Eks. i Tyskland den høje Indførselstold af Mk. 40 pr. 100 Kilogram for al Slags Sukker slet ikke er ophævet ved Lov, men kun midlertidigt sat ud af Kraft, saalænge Brysseler-Konventionen bestaar; ved dennes Ophævelse vil denne høje Sats da straks træde i Kraft paany af sig selv uden at ny Drøftelse eller Vedtagelse er fornøden. Og selv om de officielle Eksportpræmier da til en Begyndelse ville komme frem i en mere moderat Skikkelse end før, saa vil Kappelstriden mellem de store Produktionslande hurtigt øge dem, og hvad der i saa Henseende ikke sker ad officiel Vej, vil blive suppleret gennem Kartellerne.

Det turde da paa Grund af disse usikre Forhold være i højeste Grad betænkeligt at forandre vore bestaaende Beskatningsforhold for Sukker, thi Industrien opnaaede kun tarvelige Resultater under de Eksistensbetingelser, der herskede i Eksportpræmiernes Tid forinden Konventionen. Sukkerindustrien er jo her i Landet en naturlig Industri, der staar i direkte solidarisk Forbindelse med Landbruget. At give denne Industri saadanne Vilkaar, at den skulde arbejde under langt ugunstigere Forhold end i de store, allerede af Naturen begunstigede Lande, synes derfor at være et Fejlgreb, mod hvilket det vilde være berettiget at nedlægge den stærkeste Protest til enhver Tid, — men allermest paa en Tid, da det, hvorpaa man delvis baserer Forandringerne, Brysseler-Konventionen, med stor Sandsynlighed kan forudses at have endt sin Tilværelse inden 2 Aar.

København, Oktober 1906.

(Underskrifter).